

Inchinare^{)}*

lui N. Iorga

*Apostol al credinței și-al crezului obștesc,
Tu fără somn în viață ai fluturat senină
În negura de vremuri, văpaia de lumină
Ca să-și cunoască drumul tot neamul românesc.*

*Din adormiri de veacuri trecutul ni-l desfaci
Ca să vorbim în pace cu morții din milenii
Să deslegăm misterul atâtor spovedenii
Că ni se trage neamul de la Romani și Daci.*

*Înfiorat de dreptul cel vechiu de moștenire,
Ne-ai pus trecutu'n brazdă și viitoru'n cer;
Ne-ai dat credință tare și brațe tari de fer
Să ducem țara noastră pe drum de strălucire.*

*Tu stăp de foc în noaptea atâtor suferinți
Ne-ai luminat cărarea pământului străbun,
Tu rob ai fost acestui popor blajin și bun
Prin jertfa nesfârșită a marilor credinți.*

*Din turnul biruinței sub cerul de cleștar
Tu ai sunat un clopot la învierea noastră,
Când sufletele treze aprinse'n zarea-a-bastră
Pe drum de moștenire trăgeau un nou hotar.*

*Și 'n zilele când norii de luptă au tunat
Cu foc nestâns din tunuri întreagă-ne ființa
Tu mai presus de moarte ai înmulțit credința
Că muntele se mută din loc . . . și s'a mutat.*

*Ști munte pân'la ceruri cu norii ce-l frământă
Pe brațul tău puternic mult neșovăitor
Se sprijină viața întregului popor —
Azi inimile noastre se bucură și cântă.*

VOLBURĂ POIANĂ NASTURĂȘ

**) Cătită de autor la Festivalul din ziua de 23 IV 1931, ce a avut loc pe scena teatrului din Timișoara.*